

[Christmas Møller.]

nesker her i Landet, blev der da talt om en stor ny politisk Konstellation? Eller havde man ikke sin Ret til Kritik, sin Ret til fortsat at arbejde for sit Standpunkt og sine Ideer fuldkommen i Behold? Den samme Ret har naturligvis vi, ingen kan tra nogen Side bestride, at vi har den.

Hvad jeg da gerne til Slut vilde understrege, er dette, at den politiske Situation er den, at man er klar over, at det konservative Folkeparti er et Parti, man politisk ikke kan komme udenom, og at det konservative Folkeparti fuldt paa Linie med de andre store Partier har sin Ret til en selvstændig politisk Indsats. Man søger ira mange Steder at hævde, at denne Ret har det konservative Folkeparti ikke. Jo, det har, og det staar efter den Overenskomst, som er sluttet, ikke sluttet for et Aar, men som virker for et Aar, lige saa frit, som det gjorde før, lige saa frit som andre Partier til med al den Styrke, det raader over, at gøre sin Indsats i dansk Politik.

Niels Frederiksen: Den politiske Overenskomst, der nylig er sluttet her i Rigsdagen mellem de 3 Partier, er jo blevet kommenteret paa forskellig Maade baade i Pressen og i de politiske Diskussioner. Jeg kan give de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte om dette Forhold, min Tilslutning. Jeg kan ikke se andet end, at naar man fører politisk Diskussion paa den Maade, at man siger, at det konservative Folkeparti ved at gaa med til Kriselovgivningen er gaaet ind i Regeringsblokken, har allieret sig med Regeringen og Flertalspartierne, har været med til at lave en ny Trekant, saa er det Betragtninger, der kun kan være fremsat for at skræmme barnlige, naive Vælgersjæle i det konservative Folkeparti over til sig selv. Der kan ingen anden Hensigt være dermed, for det indeholder ingen Realitet.

Jeg er fuldt ud klar over, at vi fra det konservative Folkeparti med dets Formand som Ordfører vil møde den stærkeste Modstand i alle de politiske Spørgsmaal, som angaar de grundlæggende, principielle Forhold i dansk Politik. Det gælder Militærordningen, det gælder Grundskyldlovgivningen, Ejendomsskatternes Omdannelse til Grundskyld, det gælder den indirekte Beskatning, det gælder Formuebeskatningen; det gælder alle de Omraader af vidtrækkende politisk Betydning, jeg her har nævnt. Og jeg tilstaar, at efter min Overbevisning har det konservative Folkepartis Modstandskraft ikke lidt noget forringende Skaar ved

den Stilling, det tog til Kriselovene. Dette, at man i en vanskelig Situation som den, vi staar i, gaar ind i en Overenskomst med en midlertidig Løsning af Vanskelighederne for Øje, svækker intet Parti i dets politiske Indsats paa de principielle Spørgsmaals Omraade. Jeg venter fremdeles en skarp og stærk Modstand fra det konservative Folkeparti paa alle de Spørgsmaals Omraade, jeg her har nævnt.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi det altid er mig imod at anerkende det berettigede i at føre en politisk Polemik med de Betragtninger, jeg her har karakteriseret, og ikke mindst synes det mig, man skulde være varsom med at betegne andres politiske Afgørelser som barnlige.

Dernæst ønsker jeg at protestere endnu en Gang mod den Paastand, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vedrørende den Lovgivning, der tilstræbtes i 1920 for at modvirke, at netop Hovedbankerne fik Eneret til at bestemme, hvortil der skulde gives Kredit til Vareindførsel til Danmark. Det ærede Medlem har atter i Dag været inde paa at forsvare sin Stilling og sin Optræden den Gang, men uden virkeligt Resultat.

Forholdet ligger saaledes, at da Forslaget til Begrænsning af Hovedbankernes Ret til at disponere paa dette Omraade blev fremsat i dette høje Ting den 5. Marts 1920, skete det paa Grundlag af en Henvendelse fra Valutaraadet, der enstemmigt havde henvendt sig til Regeringen — fra regnet det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal —, med den Begrundelse, at det ikke var tilstrækkeligt, at de havde faaet Indseende med Indførselen, de bad om Lovhjemmel for, at det kunde forbydes Bankerne at disponere med Kreditgivning, medmindre Valutaraadet fik Indseende dermed. Det er det stik modsatte af det, det ærede Medlem paastaar, og jeg protesterer endnu en Gang mod, at der her i dette høje Ting bliver fremsat fuldkommen urigtige Paastande.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af den Diskussion, der er ført her om Vanskelighederne i Landbruget, afstedkommet af den øgede Gældsstiftelse i den foregaaende Tid. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gik meget haardt frem mod den højtærede Statsminister i dette Forhold og mod de Udtalelser, den højtærede Statsminister derom havde fremsat. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal opmærksom paa følgende.

Skal man vurdere, hvorfor Landbruget